

ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ ΣΦΥΡΟΚΟΠΟΥΝ ΤΟΝ ΠΡΟ-Υ-ΠΟΛΟΓΙΣΜΟ

Επικαλούμενος τη διεθνή οικονομική κρίση και την τεράστια αύξηση της τιμής του πετρελαίου, ο υπουργός των οικονομικών κ. Α. Κανελλόπουλος προσπάθησε να αμβλύνει τις τραγικές συνέπειες της ελληνικής οικονομίας, κατά τη συζήτηση στη Βουλή του κρατικού προϋπολογισμού.

Χωρίς επιχειρήματα, ο κ. υπουργός, υποστήριξε, ότι η λήψη αποτελεσματικών μέτρων για την καταστολή του πληθωρισμού, είναι κατανοητή με τη φορολογική πολιτική της κυβέρνησης, που είναι ευνοϊκή για τους μισθουσυνήρητους.

Η δμιλία όμως του κ. υπουργού των οικονομικών δεν ήταν άρκετη, για να ανατρέψει τη ζοφερή εικόνα της ελληνικής πραγματικότητας, όπως παραστατικά την παρουσίασαν στην δμιλία τους οι εισηγητές του ΠΑΣΟΚ, Μ. Δρεττάκης, Γ. Ποττάκης και Γ. Πέτσος οι οποίοι:

- Επισήμαναν την άποψη της κυβερνητικής πολιτικής να άποικιολογεί τον πληθωρισμό με την έξυγανση ορισμένων τιμών.
- Καυτηρίασαν την άλμα-

Χωρίς προγραμματισμό

Μιλώντας πιο αναλυτικά ο βουλευτής κ. Δρεττάκης για τον πληθωρισμό είπε:

«Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το πιο κραυγαλέο παράδειγμα της άποτυχίας της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης είναι η αδυναμία της να αναχαιτίσει τον δλοένα επιταχυνόμενο, εξ αιτίας των μέτρων που παίρνει, πληθωρισμό. Από το 11,6% του Δεκεμβρίου του 1978, φτάσαμε στο 22% του Οκτωβρίου 1979 (σέ ετήσια βάση). Και αυτό με ένα δείκτη που είναι εξαιρετικά εξωπραγματικός τόσο ως προς τη στάθμιση των δαπανών (τό ένοικιο αντιπροσωπεύει στο δείκτη αυτό τό 5,6% της συνολικής δαπάνης μίας οικογένειας!) όσο και ως προς τις τιμές που ένωματώνονται σ' αυτόν (φυσικά δεν παίρνονται υπόψη τα εκπελόμενα στα τρόφιμα, τά ένοικια κ.ο.κ.).

Τά ΠΑΣΟΚ, χωρίς νά άρνείται τό που παίζουν στην αύξηση τιμαρίθμου οι αύξησης των τιμών των υγρών καυσίμων και των ελαστικών πρώτων υλών, πιστεύει ότι τό κύριο μέρος του επιταχυνόμενου πληθωρισμού όφείλεται: στην άλόγιστη και άπρογραμματιστή αύξηση των τραπεζικών πιστώσεων, τά έλλειμματα του κρατικού προϋπολογισμού, των δλοένα και διογκούμενη φοροδιαφυγή, την ύποτιμηση της δραχμής και την ανεξέλεγκτη δραστηριότητα των μεσαζόντων».

Αναφερόμενος στη συνέχεια σ' άλλα κύρια μεγέθη της ελληνικής οικονομίας ο βουλευτής είπε:

α) Σύνθεση και ρυθμός αύξησης του Α.Ε.Π.: Μή έχοντας διαδαχτεί ούτε από τό πρόσφατο παρελθόν, πού ή ίδια δημιούργησε με την πολιτική της, ή Κυβέρνηση περίμενε μία αύξηση του Ακαθάριστου Έθνικού Προϊόντος σέ σταθερές τιμές κατά 6% περίπου τό 1979. Τώρα ό κ. Υπουργός όμολογεί ότι ή αύξηση θα είναι της τάξης του 4% (ένώ τό κατά κεφαλή μόνο 3%), χωρίς, φυσικά, νά άποικιολογεί οι τελικοί ρυθμοί νά είναι ακόμα μικρότεροι.

Γενικότερα ό μειωμένος ρυθμός αύξησης του Α.Ε.Π. όφείλεται στην όλη οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης. Μία πλευρά της πο-

τώδης επιτάχυνση του πληθωρισμού. (Από 11,6% του Δεκεμβρίου 1978, φτάσαμε στο 22% του Οκτωβρίου 1979, σέ ετήσια βάση).

● Τόνισαν τη μείωση του ρυθμού αύξησης του Α.Ε.Π. εξ αιτίας της μείωσης της γεωργικής παραγωγής και του μειωμένου ρυθμού αύξησης στη διομηχανία και στις υπηρεσίες.

● Σκιαγράφησαν την άρρωστη κατάσταση του Ισοζυγίου Πληρωμών της χώρας, τό έλλειμμα του όποιου έφτασε τό 2.262 έκατ. δολάρια στο δέκαμηνό Ιανουαρίου - Οκτωβρίου 1979.

● Πρόταξαν σάν άνάγκη, τη λήψη ριζικών δομικών αλλαγών στον τόπο, πού ή οικονομία του έχει ουσιαστικά έγκαταλειφθεί στο έλεος των συμφερόντων της όλιγαρχίας και τέλος

● σέ μία διεξοδική ανάλυση του προϋπολογισμού τόν χανρακτήρισαν περισσότερο καταναλωτικό από τά προηγούμενα χρόνια και κατά συνέπεια πληθωριστικό.

λιτικής αυτής είναι ή μονόπλευρη λιτότητα πού είσε σάν αποτέλεσμα την αύξηση της ιδιωτικής κατανάλωσης μόνο κατά 2,7% (τοσοστό πού διαψεύδει κατά τρόπο κατηγορηματικό τά δσα αναφέρονται στην Εισηγητική Έκθεση του κ. Υπουργού για «εϋδαιμονιστικό πνεύμα» κ.λ.π.). Μία άλλη πλευρά της πολιτικής αυτής είναι ή στασιμότητα των επενδύσεων. Τόσο οι ιδιωτικές όσο και οι δμοσίες επενδύσεις δρσκονται σήμερα σέ επίπεδο κατώτερο από εκείνο του 1973. Οι έξελίξεις στις διάφορες κατηγορίες των επενδύσεων παγίου κεφαλαίου είχαν σάν αποτέλεσμα τό ποσοστό πού εοι κατοικίες και λοιπά κτίρια αντιπροσωπεύουν στο σύνολο νά πλησιάζει τό 1979 τό 50%.

Α) παρθούν ύπόψη: τό μειωμένο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, τά μέτρα πού πλήττουν την οικονομική δραστηριότητα και τό γενικότερο διεθνές κλίμα, μπορούμε νά συμπεράνουμε ότι ό ρυθμός αύξησης του Α.Ε.Π. θα επιβραδυνθεί άκόμη περισσότερο τό 1980, μπορεί νά φτάσει σέ ποσοστό χαμηλότερο από εκείνο πού προσδοκά ή Κυβέρνηση (3,5%) ή, άκόμα, και νά μηδενιστεί. Μία τέτοια προοπτική σημαίνει αύξηση της ανεργίας — πού δεν καταγράφεται στο σύνολό της στις έπίσημες στατιστικές. Η Κυβέρνηση, παραδλέποντας την προοπτική αυτή, στρουθοκαμηλικά προσπαθεί νά άποκρύψει τό ένδεχόμενο αυτό από τό Λαό μέ δλωώσεις διαφόρων «παραγόντων».

β) Ισοζύγιο πληρωμών: Η άρρωστη κατάσταση στην όποια βρίσκεται τό Ισοζύγιο Πληρωμών της Χώρας έδώ και αρκετά χρόνια, χειρότερη μέσα στο 1979. Τό έλλειμμα του Ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών (μαζί με τά χρεώλάρια) έφτασε τά 2.262 εκ. δολάρια στο 10μηνό Ιανουαρίου — Οκτωβρίου 1979. Η κατάσταση αυτή δέν εξάσπασε τό τελευταίους μήνες. Ηδη από τόν Ιούλιο του 1979, όπως όμολογεί ο ίδιος ό κ. Υπουργός, μέσα σέ 7 μήνες (Ιαν. — Ιουλ.).

Κάι ενώ ή κατάσταση αυτή χειρότερη από μήνα με μήνα, μόλις την παραμονή της κατάθεσης του Προϋπολογισμού ή Κυβέρνηση, πανικόβλητη, ανακοίνωσε τα γνωστά (πou σέ ένα μεγάλο βαθμό καταργήθηκαν κιάνας) μέτρα

για τόν περιορισμό των εισαγωγών.

γ) Η άνισότητα στην κατανομή του πλούτου και του εισοδήματος: Τά μεγάλα στρώματα του Έλληνικού Λαού, οι συνταξιούχοι του Ο.Γ.Α., του Ι.Κ.Α., του Τ.Ε. Β.Ε., του Δημοσίου και των άλλων ασφαλιστικών οργανισμών, οι εργάτες και οι υπάλληλοι του Ιδιωτικού και του δημοσίου τομέας, οι επαγγελματίες και βιοτέχνες και οι αγρότες είναι τά θύματα της πολιτικής της μονόπλευρης λιτότητας. Μιάς λιτότητας πού θα χειροτερεύει μετά από τά μέτρα για τις εισαγωγές και τό δεύτερο γύρο της «ανάμολποησης» των τιμών ορισμένων κυκλωμάτων.

Στη συνέχεια ό Μ. Δρεττάκης αναφέρθηκε στην προϋπολογισμό τό 1980, τόν όποίο διακρίνει, όπως είπε, παθητική και συντηρητική στάση, στην αντιμετώπιση της ελληνικής οικονομίας και πού παρά τόν όγκο του σέ σελίδες, δέν ξεκαθαρίζει ούτε ποιά θα είναι ή πολιτική των αύξησης στους Δημοσικούς υπάλληλους και στους συνταξιούχους, ούτε και ή επενδυτική πολιτική για τις μεγάλες δμοσίες έπιχειρήσεις.

Επισημαίνοντας έξάλου ό δμιλητής τό τεράστιο πρόβλημα πού προκύπτει στην κάλυψη του έλλειμματος, στα έσοδα του προϋπολογισμού, στα έξοδα και στο πρόγραμμα Δημοσίων Έπενδύσεων είπε:

● Κάλυψη του Έλλειμματος. Η κάλυψη του έλλειμματος προδβλέπεται νά γίνει με έσωτερικά και έξωτερικά δανεισμό. Τό δημόσιο χρέος προβλέπεται νά φτάσει στα 373.000 εκ. τό 1979 και στα 419.000 τό 1980. Αποτέλεσμα της αύξησης αυτής (καθώς και της αύξησης των επιτοκίων) είναι ή αύξηση του ποσού των τοκοχρεωλυσίων, πού, ως ποσοστό του τακτικού προϋπολογισμού θα ξεπεράσουν τό 10 ο)ο τό 1980. Η αύξηση των τοκοχρεωλυσίων σέ συνάλλαγμα — πού τό 1979 θα φτάσουν τά 373 εκ. δολάρια — συνεπάγεται άκόμα μεγαλύτερη έπιβάρυνση του Ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών. Ο παραπέρα έξωωτερικός δανεισμός μπορεί νά ά-

● Τά Έξοδα του Προϋπολογισμού. Μετά από τά τελευταία μέτρα είναι βέβαιο ότι ό πληθωρισμός θα φτάσει, άν δέν ξεπεράσει, τό 25% μέσα στο 1979. Με τις άμφιβολές αύξησης πού φημιολογούνται, άλλα δέν όμολογούνται, για τους δημοσίου υπαλλήλους και τους συνταξιούχους τό δημοσίου για τό 1980 και με την προοπτική ό τιμαρίθμος νά ξεπεράσει (και ίσως κατά πολύ) τό 15% νέα καθίζηση της άγοραστικής δύναμης θα προστεθεί τό 1980 σέ εκείνη πού σημειώθηκε τό 1979. Τό αποτέλεσμα όλων αυτών θα είναι οι Δ.Υ. και οι συνταξιούχοι νά έχουν πραγματικό εισόδημα τό 1980 κατώτερο όχι μόνο από εκείνο του 1979 άλλα και από εκείνο του 1978 τη στιγμή πού αύξάνεται (φυσικά για τους λίγους), έστω και κατά ένα μικρό ποσοστό, τό Α.Ε.Π. μέσα στα τρία αυτά χρόνια.

● Τό πρόγραμμα των Δημοσίων Έπενδύσεων (Π.Δ.Ε.). Στις σημερινές δύσκολες συνθήκες ένα Π.Δ.Ε. πραγματικά παραγωγικών — και ιδιαίτερα άμεσας παραγωγικών — θα συντελούσε στο νά μπει ή χώρα στο δρόμο για μία αύτοδύναμη και ισόρροπη οικονομική ανάπτυξη. Αντί για ένα τέτοιο πρόγραμμα ή κυβέρνηση έξαγγέλει καινούργιες περικοπές μέ άπο-

ποτέππει βραχυχρόνιους κινδύνους δημιουργεί, όμως μακροχρόνιους.

● Τά έσοδα του Προϋπολογισμού. Σε αντίθεση με τις άλλες Ευρωπαϊκές χώρες του Ο.Ο.Σ.Α., οι έμμεσοι φόροι στην περίοδο 1974—77 στην Έλλάδα ήταν, ως ποσοστό του συνόλου των φόρων, πολύ μεγαλύτεροι. Η σχέση έμμεσων — άμεσων φόρων ήταν στην Έλλάδα: 74,6 ο)ο — 25,4 ο)ο, στις Ευρωπαϊκές χώρες του Ο.Ο.Σ.Α. 47,5 ο)ο — 52,5 ο)ο ο και είναι γνωστό ότι τό κύριο βάρος των έμμεσων φόρων πέφτει στις πλάτες του λαού. Με τόν πληθωρισμό τό βάρος αυτό αύξάνει τόσο από την πλευρά των έμμεσων όσο και από την πλευρά των άμεσων φόρων, άφου με τό αμετάκλητο των φορολογικών κλιμάκων και συντελεστών οι φορολογούμενοι γίνονται, μόνο για φορολογικούς σκοπούς, «πλουσιότεροι», και αύξάνεται ό φόρος πού καταβάλλουν, μέ αποτέλεσμα νά μειώνεται τό εισόδημά τους όχι μόνο εξαιτίας του πληθωρισμού άλλα και εξαιτίας του αύξημένου φόρου πού πληρώνουν. Ο πληθωρισμός είναι ή βασική αίτία της αύξησης των έσόδων του κράτους και όχι οι «φορολογικές μεταρρυθμίσεις» πού εισηγάγε ή κυβέρνηση. Ο επιταχυνόμενος πληθωρισμός σημαίνει, άκόμα, αύξηση της φοροδιαφυγής πού σήμενα θα πρέπει νά ξεπερνά τό 150 δις.

Στοίς άμεσους φόρους δλοένα και αύξάνει τό ποσοστό πού προέρχεται από τις μισθωτές υπηρεσίες. Είδικα στο φόρο εισοδήματος δλοένα και αύξάνει τό ποσοστό του φόρου πού καταβάλλεται από εκείνους πού ένουν εισοδήματα από 200 — 800 χιλιάδες. Κατά συνέπεια τό μεγαλύτερο βάρος και της άμεσης φορολογίας τό καταβάλλουν τά μικρομεσαία στρώματα. Τά νομικά πρόσωπα, γάση στα έπαυξημένα «κίνητρα», άσχημαντο καθαρό εισόδημα δηλαδή και ακόμα πιά δόσημαντο ποσοστό φόρου πληρώνουν.

Δέν υπάρχει αμφιβολία ότι ή φορολογική πολιτική της κυβέρνησης αύξάνει την άνισοκατανομή του εισοδήματος, κάνοντας τους φτωχούς φτωχότερους και τους πλούσιους πλουσιότερους.

Πληθωρισμός 25ο)ο

τέλεσμα τό Π.Δ.Ε. για τό 1980 σέ σταθερές τιμές νά είναι κατώτερο και από εκείνο του 1975 και όταν άκόμη δέν παρθούν υπόψη οι αλχημείες πού έχουν γίνει κατά καιρούς στη μεταφορά κονδυλίων. Είνα τόσο χαμηλό επίπεδο δημόσιων επενδύσεων δέ σημαίνει μόνο άνάσχεση της ανάπτυξης άλλα και μη άνανέωση της παλιάς ύποδομης.

Από τις περικοπές πού γίνονται, ιδιαίτερα δλαπτικές θα είναι εκείνες πού άφορούν την υδρευση — άποχέτευση, την εκπαίδευση και τη Γεωργία.

● Οι Δημοσίες Έπιχειρήσεις. Η πλήρης άποτυχία της κυβέρνησης και στον τομέα αυτόν φαίνεται από τό γεγονός ότι ενώ στις 6 μεγαλύτερες δημόσιες έπιχειρήσεις (ΔΕΗ, ΟΤΕ, ΟΑ, ΟΣΕ, ΕΑ Σ, και ΕΛΑΤ) προγραμματίζονται πλεονασμα 310 εκατομμύρια τελικά θα σημειωθεί έλλειμμα πάνω από 4,5 δις. Τό επενδυτικό πρόγραμμα της ΔΕΗ και του ΟΤΕ περικόπηκε τό 1979 περισσότερο από ό,τι τό Π.Δ.Ε. Τό ίδιο θα συμβεί και τό 1980. Τό ότι λήχτηκε για τό Π.Δ.Ε. Ισχύει, κατά αναλογία, και για τις επενδύσεις των δημοσίων έπιχειρήσεων.

Και κατέληξε στην δμιλία

του ό βουλευτής του ΠΑΣΟΚ λέγοντας ότι:

«Τό ΠΑΣΟΚ — με την εξαίρεση των δαπανών για την Άμυνα — καταμφίζει τόν Προϋπολογισμό του 1980 γιατί, όπως αναλύθηκε πιο πάνω πιστεύει ότι είναι όχι μόνο άντιαναπτυξιακό, άλλα ύφεσιακό και κοινωνικά άδικος και δέν δντάσεται στα πλαίσια ενός προγράμματος πού καταρτίστηκε και εφαρμόζεται με την άμεση συμμετοχή του λαού, ένός προγράμματος πού νά προωθεί την αυτοδύναμη και ισόρροπη οικονομική ανάπτυξη και την κοινωνική δικαιοσύνη.

Ένα τέτοιο Πρόγραμμα δέ μπορεί νά γίνει χωρίς νά προηγηθεί ή Μεγάλη άλλαγή.

Και την άλλαγή αυτή δέ θα άργήσει νά τη φέρει ό Λαός».

Ο δεύτερος δμιλητής του ΠΑΣΟΚ Γ. Ποττάκης, άφου αναφέρθηκε στην προσπάθεια της κυβέρνησης νά έξωραΐσει την πραγματικότητα, με άνεπιτυχείς συγκρίσεις και με παραπλανητική όρολογία, τόνισε, ότι:

Παραπλανητικοί άριθμοί

Στις μικρές ήλικίες όμως, όπως και στις άναπτυσσόμενες οικονομίες ό ρυθμός άνάοου είναι φυσικό νά είναι μεγαλύτερος...

Ένδεικτικό παράδειγμα, συνεχισε ό Γ. Ποττάκης, της δούτερης μορφής, της χρησιμοποίησης δηλαδή παραπλανητικής όρολογίας, είναι ή χρησιμοποίηση του όρου «τρέχουσες τιμές» ή «χρηματικό εισόδημα» προκειμένου για τά εισοδήματα των άγροτών και των εργαζομένων (υπάλληλων και εργατών) στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, αντί των δρων «σταθερές τιμές» και «πραγματικό εισόδημα». Έτσι αναφέρεται ότι τό ακαθάριστο άγροτικό εισόδημα σέ τρέχουσες τιμές αύξήθηκε τό 1979 κατά 15% ή δέ μέση άμοιβή εργασίας στον αστικό τομέα αύξήθηκε τό 1979 κατά 18% περίπου, για νά δημιουργηθεί ή απατηλή έντύπωση κάποιας αύξησης. Ο Τούρκος ύπουργός των Οικονομικών, κατέληξε, μέ πληθωρισμό 90% θα είχε περισσότερα περιθώρια νά αύξήσει τό εισόδημα των εργαζομένων και των άγροτών, σέ τρέχουσες τιμές, ένώ, ένας συνάδελφός του της Νότιας Άμερικής, θα μπορούσε άκόμα και τό 150% νά ξεπεράσει...

Τόν άγρότη όμως και τόν εργαζόμενο, δέν τόν ενδιαφέρουν οι αύξησης σέ «τρέχουσες τιμές». Τους ενδιαφέρει τό πραγματικό τους εισόδημα. Τό όποιο, όχι μόνο δέν αύξήθηκε άλλα αντίθετα μειώθηκε, τόσο, όσο υπερβαίνει ό πληθωρισμός τις άνωτέρω αύξήσεις.

Μιλώντας έξ έλλου ό Γ. Ποττάκης, για τις δαπάνες της Γεωργίας, της Παιδείας, των Κοινωνικών Υπηρεσιών, της Τοπικής Αυτοδιοίκησης καθώς και για τις Δημοσίες Έπενδύσεις, τη ροή της παραγωγικής διαδικασίας, την έννοια της Άνάπτυξης και της Διανομής, τελείωσε την έμπειριστατωμένη εισηγήσή του λέγοντας τά εξής:

«Θά ψηφίσουμε μόνο τις δαπάνες για την Έθνική Άμυνα της χώρας τονίζοντας ιδιαίτερα, και για μία άκόμα φορά, ότι στην άξιολόγηση των προτεραιοτήτων (και συνεπώς την Ιεράρχηση των δαπανών) πρώτη έρχεται ή έθνική άνεξαρτησία της χώρας.

Η σύγκριση της χώρας με τις χώρες της ΕΟΚ δέ γίνεται ούτε στο κατά κεφαλή εισόδημα (δπου ή σύγκριση είναι εϊς βάρος μας), ούτε στην ποιοτική σύνθεση του Ακαθάριστου Έγχαριου Προϊόντος (όπότεν θα φαίνονταν ότι, σέ μας, ή μεταποίηση, ό κατ' έξοχήν παραγωγικός κλάδος της οικονομίας έχει μικρή συμμετοχή), ούτε τέλος στην παραγωγικότητα της διομηχανίας μας (πou άνέρχεται μόλις στο μισό της μέσης παραγωγικότητας της ΕΟΚ). Για νά έμφανιστεί ή εδδυλλιακή εικόνα της ύπεροχής, επιλέγεται ό ρυθμός αύξησης του ΑΕΠ, πού είναι σέ μας μεγαλύτερος κατά μία ποσοστιαία μονάδα του αντίστοιχου της ΕΟΚ (4% έδω, 3% εκεί). Η προσπάθεια θυμίζει τόν πονηρό δωδεκάχρονο νέο, πού για νά συγκριθεί με τόν καταφανώς ψηλότερο δεκαοκτάχρονο έφηβο, στέκεται δίπλα του, ύψώνει τό δάχτυλό του, νά μπορεί νά δλέπει τόν άλλο, κι άντί νά μιλήσει για τό συνολικό ύψος πού δείχνει ό δείκτης τόν πού τόν καθένα μιλάει για τό πόσο ψήλωσε ό καθένας από πέρσι...

Αγορεύοντας ό τρίτος δικός εισηγητής του ΠΑΣΟΚ Γ. Πέτσος, άνάμεσα στα άλλα τόνισε και τά εξής:

«Ο ύπό την κρίση της Έθνικής αντιπροσωπείας τιθέμενος προϋπολογισμός είναι άναπτυξιακός ως προς τις νέες άδικίες πού εισάγει, κοινωνικός ως προς τά άνώτερα οικονομικά στρώματα πού έξυπηρετεί και παραγωγικός ως προς τις έφευρετικές μεθόδους πού χρησιμοποιεί για την εφαρμογή της μονόπλευρης λιτότητας σέ δόρος της μεγάλης πλειοψηφίας του Έλληνικού λαού.

Η νεοεισαχθείσα όρολογία από τόν ύπουργό των Οικονομικών στη Βουλή, των «κοινωνικοποιημένων εύθύνων» για τό μέλλον της οικονομικής ζωής του τόπου, άποτελεί πρόκληση για τόν εργαζόμενο Έλληνα λαό, πού καλείται μόνο στη διανομή της εύθυνης και όχι του έθνικού του πλούτου.

Η κυβερνητική όμολογία ότι όργανώθηκε ένας προϋπολογισμός έθνικής συντήρησης άποδυναμεί πανηγυρικά τήν άποτυχία ή οικονομικής κυβερνητικής πολιτικής.

Γιατί ή όμολογία της συντήρησης σάν πρωταρχικός σκοπός ένός κρατικού προϋπολογισμού είναι κατασταλτική ένέργεια για την άποτροπή της σήψης πού καλπάζει στον έθνικό μας κορμό. Τά «άλλοθι» πού άναζητά ή κυβέρνηση στις διαταραχές της παγκόσμιας οικονομίας, δέν μπορούν νά πείσουν άκόμη και τόν πλέον άφελή ότι είναι άθωα για τις περίλη ότι είναι άθωα για τις κρίσιμες στιγμές πού διερχόμαστε.

Η άμοιβή των εργαζομένων σέ επίπεδα πολύ χαμηλότερα από τό κόστος ζωής, ή έγκατάλειψη του άγρότη στο πεινρό εισόδημά του, ή ελαγχνή νέων φόρων διά της έπεκτάσεως του τεκμηρίου και στα χαμηλότερα εισοδηματικά κλιμάκια πού άποτελεί βασικά φορολόγηση πλουσμάτων εισοδημάτων, συνθέτουν την εικόνα ένός άντιλαϊκού οικονομικού προγράμματος πού κυριαρχεί ή σύμπτωση και ή προχειρότητα.

Τέλος ή σχέση άμέσων και έμμεσων φόρων (71,2%—28,8%) την όποία διατηρεί ή κυβέρνηση, άποδεικνύει την άποδυναμωση των μεσίων και καταπτέρων εισοδημάτων, και δικαιώνει τό μεγάλο έωποροδίομηχανικό κεφάλαιο, πού και πάλι μένει έθικτο.